

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَاللّٰهُمَّ اكْفُنْ حَنَانَ

دُرْقَ دُرْقَ دُرْقَ

نَسْتَبِيْنَ سَلَافَ

سَمَاءَنَسْبَنَ دَجَبَ سَفَاتَ

سروشناسه: رجبی، محمدحسین، ۱۳۳۸

عنوان و نام پدیدآور: کوفه و نقش آن در قرون نخستین اسلامی / تالیف محمدحسین رجبی (دانوی).
مشخصات نشر: تهران: دانشگاه جامع امام حسین علیه السلام، موسسه چاپ و انتشارات، ۱۳۹۷.

مشخصات ظاهری: ۵۹۲ ص.

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۴۵۲۰-۵۳-۲

وضعیت فهرست‌نویسی: فیبا

داداشت: کتابنامه: ص. ۵۲۹ - ۵۳۷

موضوع: اسلام-تاریخ

موضوع: کوفه (عراق)-تاریخ

موضوع: کوفه-سیاست و حکومت

رده‌بندی کنگره: BP ۱۴/ر۳ ک ۱۳۹۷

رده‌بندی دیوبی: ۲۹۷, ۹۱۲

شماره کتاب‌شناسی ملی: م-۸۰-۲۷۴۳۵

تقصیه به

پیشگاه مقدس مولی المودعین امیرالمؤمنین حضرت علی ابی طالب علیہ السلام
که مرکز امامت و خلافت خود را «کوفه» قرار داد، و با بیوایی کوفیان بی یار و یاور ماند، و در
آن شهر به شهادت رسید.

پیشگاه مقدس فرزندان بزرگوارش حضرت امام حسن مجتبی و حضرت امام حسین علیہما السلام
که با بیعت شکنی کوفیان، امت اسلام از نعمت خلافت و رهبری فرزندان پیغمبر
صلی الله علیہ وآلہ وسلم محروم گشت، و مظلومانه به شهادت رسیدند.

به پیشگاه مقدس امام عصر حضرت حجت بن الحسن المهدی ارواحنا تراب مقدمه الفداء
بنیان گذار حکومت واحد جهانی اسلام که پایگاه و منزلگاهش «کوفه» خواهد بود.

و به روح پر فتوح حضرت امام خمینی رحمة الله عليه
بنیان گذار جمهوری اسلامی ایران، مهد تشیع و کانون پیروان امامان برحق علیہما السلام.

و به مقام معظم رهبری حضرت آیت الله خامنه‌ای حفظه الله تعالی و امت اسلامی ایران
که با یاری امام خمینی و بیعت استوار خویش و نثار خون شهیدان عزیز خود، بقای حکومت
اسلامی ایران را تضمین کرده‌اند.

و به روح پاک داماد عزیzman پسیجی آزاده شهید عبدالجید محمد باقری
که مصدقاق کامل شیعه راستین امیرالمؤمنین علیہ السلام بود، و با جهاد مقدس و اسارت
هفت ساله خود و حضور فعال در صحنه‌های مختلف پس از آزادی، لحظه‌ای از انجام تکلیف
خود در دفاع از ولایت و ارزش‌های والای انقلاب اسلامی و اصلاح دانشگاه
از پا نایستاد و مظلومانه جان بر سر پیمان خویش گذاشت.

فهرست

۱۰	مقدمه چاپ دوم
۱۹	مقدمه چاپ اول
۲۲	کتاب‌هایی که تاکنون درباره «کوفه» نوشته شده است
۲۴	شیوه کار
۲۴	یادآوری‌های لازم
۳۱	مقدمه علامه محقق استاد علی دوانی رحمة الله عليه
۳۱	چند نکته ناگفته درباره کوفه
۳۹	«خرى» و «غريين»
۴۱	مواردی که از کوفه درنهج البلاغه نام برده شده است
۵۵	نکوهش مردم عراق
۵۶	ضریت خوردن و شهادت آن حضرت در کوفه
۵۷	پس از شهادت و محل دفن آن حضرت
۵۹	مدفن امیر المؤمنین علیه السلام در نجف اشرف
۶۹	آشکارشدن مرقد امیر المؤمنین علیه السلام
۷۲	امام صادق علیه السلام در کوفه
۷۸	کوفه در زمان ظهور امام زمان علیه السلام

رواينه شكل گيریه ساختار اجتماعی کوفه

۸۹	فتح عراق از آغاز تاسقوط مدائن
۹۷	بنای کوفه

۹۷	علت و هدف
۱۰۰	تاریخ بنای کوفه
۱۰۱	علت نام‌گذاری کوفه
۱۰۲	طراحی شهر
۱۰۵	کناسه کوفه
۱۰۷	«کتابه» به این دلایل در ناحیه غربی کوفه واقع بوده است
۱۰۸	جیانه‌های کوفه
۱۰۹	جغرافیای تاریخی منطقه کوفه
۱۱۰	موقعیت جغرافیایی
۱۱۰	فاصله کوفه با شهرهای بزرگ
۱۱۱	کوفه و حیره
۱۱۲	قصرهای مشهور اطراف کوفه
۱۱۵	دیرهای کوفه
۱۱۹	ناحی مشهور اطراف کوفه
۱۲۵	ترکیب ساکنان کوفه
۱۲۵	اعراب
۱۲۵	تشکل قبایل عرب در کوفه
۱۲۹	ایرانیان
۱۲۹	موالی
۱۳۱	حرماء دیلم
۱۳۳	اسواران
۱۳۵	پایگاه اجتماعی موالی و نگرش خلفاً و حکام نسبت به آنها
۱۳۹	سیابچه

نقش سیاسی و نظامی

۱۴۳	کوفه از آغاز تا مرکزیت خلافت
-----	-------------------------------------

کوفه در خلافت عمر بن خطاب	۱۴۳
فرمانروایان کوفه در دوران خلافت عمر	۱۴۳
تادییر عمر بن خطاب در کوفه	۱۴۷
اسکان مسیحیان نجران در محدوده کوفه	۱۴۸
سود کوفه	۱۴۸
حدود سودا	۱۵۰
اولین مناطق تابع حکومت کوفه	۱۵۲
کوفه در زمان عثمان	۱۵۳
فرمانروایان کوفه در خلافت عثمان	۱۵۳
برخی از کارهای عثمان در کوفه	۱۵۶
اعزام کوفیان به جهاد باروم	۱۵۷
تبییدگر وی از مشاهیر اهل کوفه به شام	۱۵۸
کوفه و فتح ایران	۱۶۰
ماه کوفه	۱۶۶
کوفه مرکز خلافت اسلامی	۱۶۹
کوفه در خلافت امیر المؤمنین علی علیه السلام	۱۶۹
بیعت کوفیان با امیر المؤمنین علی علیه السلام	۱۶۹
تعیین حاکم کوفه توسط امیر المؤمنین علی علیه السلام	۱۷۱
کوفیان و جنگ جمل	۱۷۴
ورود امیر المؤمنین علیه السلام به کوفه	۱۷۹
اجتماع ایرانیان منطقه کوفه نزد امیر المؤمنین علیه السلام	۱۸۰
اولین خطاب امیر المؤمنین علی علیه السلام در مسجد کوفه	۱۸۱
نخستین اقدامات امیر المؤمنین علی علیه السلام در آغاز ورود به کوفه	۱۸۴
بررسی انتخاب کوفه به عنوان مرکز خلافت	۱۸۴
برخورد امیر المؤمنین علی علیه السلام با کوفیانی که در جنگ جمل حضور نیافتد ...	۱۹۱
کوفیان و جنگ صفين	۱۹۲

عکس العمل کوفیان در برابر فرمان آماده باش امیرالمؤمنین علیه السلام	۱۹۳
تحمیل حکمت به امیرالمؤمنین علیه السلام	۱۹۷
فتنه خوارج	۱۹۹
پیدایش خوارج	۱۹۹
سران مشهور خوارج	۲۰۴
جنگ نهروان	۲۲۶
اخراج قبایل غنی و باهله از کوفه	۲۳۱
شورش خرزیت بن راشد ناجی	۲۳۱
فرمان های آماده باش امام و سرپیچی کوفیان	۲۳۶
برای مقابله مجدد با معاویه	۲۳۶
در برابر هجوم عمروعاص به مصر	۲۳۹
در رویارویی با غارت ضحاک بن قيس فهری	۲۴۳
در رویارویی با غارت نعمان بن بشیر بر عین التمر	۲۴۴
در رویارویی با مهاجمان به هیت و انبار	۲۴۷
در رویارویی با هجوم یزید بن شجره رهاوی به مکه	۲۵۵
در رویارویی با حملات و جنایات بسرین ابی ارطاة	۲۵۸
آخرین اقدام امام علی علیه السلام در بسیج کوفیان برای رویارویی با معاویه	۲۶۱
کوفیان سرشناسی که از امام علی علیه السلام جدا شدند و به معاویه پیوستند ...	۲۶۴
شهادت امام علی علیه السلام در مسجد کوفه	۲۷۰
کوفه و امام حسن مجتبی علیه السلام	۲۷۲
بیعت با امام مجتبی علیه السلام	۲۷۲
توطئه های معاویه در کوفه	۲۷۴
فرمان امام در بسیج کوفیان و رویارویی با شامیان	۲۷۵
صلح امام حسن علیه السلام	۲۸۱
مواضع کوفیان پس از انعقاد صلح	۲۸۳
ترک کوفه و بازگشت امام به مدینه	۲۸۶

۲۸۹	کوفه در دوران امویان
۲۸۹	کوفه در دوران حاکمیت معاویه
۲۸۹	اشغال کوفه و بیعت کوفیان بامعاویه
۲۹۱	سب امیرالمؤمنین علی علیه السلام در کوفه
۲۹۲	فمانروایان کوفه و ادغام دوایالت کوفه و بصره
۲۹۶	بررسی نصب حاکمان کوفه و ادغام دوایالت کوفه و بصره
۲۹۷	قیام‌های خوارج کوفه بر ضد معاویه
۳۰۰	بیعت کوفیان بایزید بن معاویه به عنوان ولیعهد
۳۰۳	شیعیان کوفه در زمان حکومت معاویه
۳۰۶	قیام حجرین عدی
۳۱۱	دعوت کوفیان از امام حسین علیه السلام به قیام بر ضد معاویه
۳۱۴	کوفه و قیام امام حسین علیه السلام
۳۱۴	دعوت اهل کوفه از امام حسین علیه السلام
۳۱۷	مسلم بن عقیل در کوفه
۳۲۲	حرکت امام حسین علیه السلام به سوی کوفه و فرود به کربلا
۳۲۸	صف آرایی کوفیان مقابل امام حسین علیه السلام در کربلا
۳۳۰	وقوع فاجعه جان سوز کربلا
۳۳۴	کوفه پس از واقعه کربلا
۳۴۰	کوفیان در میان یاران امام علیه السلام ولشکریزید
۳۴۴	اوپایع سیاسی کوفه پس از یزید تا حکومت عبدالملک مروان
۳۴۴	مرگ یزید و فرار عبیدالله بن زیاد از عراق
۳۴۶	کوفه در بیعت با عبدالله بن زبیر
۳۴۷	قیام توابین
۳۵۵	قیام مختار
۳۷۷	کوفه در تصرف مجده زبیریان
۳۷۸	کوفه در دوران حکومت عبدالملک بن مروان

۳۸۸	اوپرای سیاسی کوفه پس از عبدالملک بن مروان تا پایان حکومت امویان
۳۹۱	قیام زید بن علی بن الحسین علیه السلام
۳۹۷	کوفه در سال های آخر حکومت مروانیان
۳۹۸	کوفه در تصرف خوارج
۴۰۹	ظهور خلافت عباسیان در کوفه
۴۰۹	کوفه در خلافت عباسیان
۴۱۱	ابو مسلم در کوفه
۴۰۰	ابو سلمه خلال، داعی کوفی عباسیان
۴۰۲	اعلام رسمی خلافت عباسیان در کوفه
۴۰۵	بنای بغداد و افول اعتبار سیاسی کوفه
۴۰۷	قیام های علویان در کوفه
۴۰۷	قیام ابوالسرایا و دعوت به اهل بیت علیهم السلام
۴۰۹	قیام یحیی بن عمر بن الحسین بن زید بن علی علیه السلام

نقش معنوی، علمی و فکری

۴۱۳	مسجد مشهور کوفه
۴۱۳	مسجد کوفه
۴۱۳	بنای مسجد کوفه
۴۱۶	مسجد کوفه در خلافت امیر المؤمنین علی علیه السلام
۴۱۹	فضیلت مسجد اعظم کوفه
۴۲۲	اعتكاف در مسجد کوفه
۴۲۳	دواوین شعرای قبایل در مسجد کوفه
۴۲۴	دیگر مساجد مشهور کوفه
۴۳۹	مسجد ملعونه در کوفه
۴۴۱	مشاهیر صحابه و تابعین در کوفه

۴۴۱	صحابه معروف ساکن کوفه
۴۴۳	تابعان مشهور ساکن کوفه
۴۴۳	طبقه اول تابعان
۴۴۵	طبقه دوم تابعان
۴۴۵	طبقه سوم تابعان
۴۴۹	کوفه مرکز نشر معارف اسلامی
۴۵۱	انجمن های علمی و حلقه های درسی در مسجد جامع کوفه
۴۵۲	قاریان مشهور کوفه
۴۵۴	نظر دانشمندان کوفه درباره آیات قرآنی
۴۵۴	دانشمندان و شاعران مشهور کوفه از اصحاب اهل بیت علیهم السلام
۴۶۳	کوفه و تشیع
۴۶۳	کوفه و مرکزیت تشیع
۴۶۵	شیعیان کوفه در دوران خلافت امیر المؤمنان علی علیه السلام
۴۶۸	شیعیان کوفه مقارن قیام امام حسین علیه السلام
۴۷۰	کوفه پس از اعشاروا: کانون تشیع
۴۷۴	شیعیان کوفه: امامیه یا ...؟
۴۷۶	اصحاب اجتماع در کوفه
۴۷۷	خاندان های علمی شیعه در کوفه
۴۸۴	مشاهیر دانشمندان شیعه کوفه
۴۸۵	متلبی کوفی نامی ترین شاعر عرب
۴۹۱	نقش کوفه در پیدایش فرقه های مذهبی
۴۹۱	خوارج
۴۹۳	کیسانیه
۴۹۶	زیدیه
۴۹۷	مرجعیه
۵۰۱	تأسیس حوزه علمیه نجف اشرف و پایان حیات علمی کوفه

٥٥١	حيات علمي کوفه تحت الشعاع بغداد
٥٥٢	تأسيس حوزه علميه نجف اشرف و پيان حيات علمي کوفه
٥٥٣	منطقة نجف
٥٥٤	شيخ طوسی در نجف

خاصه

٥٠٧	بررسی نقاط قوت و ضعف کوفیان
٥٥٧	نقاط قوت
٥٥٧	وجود صحابه و تابعين
٥٥٨	روشن بینی و ژرف نگری کوفیان
٥٥٩	علاقه به اهل بيت عليهم السلام
٥١٥	نقاط ضعف
٥١٥	ترکیب خاص جمعیت و نقش مخرب خواص و سرشناسان کوفه
٥١٧	توجه به دنیا و جنگیدن برای آن
٥١٩	سستی اراده و ترس
٥٢١	تأثيرات و پیامدهای عملکرد مردم کوفه بر جهان اسلام

فهرست منابع و اعلام

٥٢٩	فهرست منابع
٥٣٩	فهرست اعلام

مقدمه‌چاپ صور

خداآوند بزرگ را سپاس می‌گوییم که توفیق داد کتاب حاضر پس از سال‌ها که از انتشار چاپ اول آن (سال ۱۳۷۸) می‌گذرد، مجددًاً چاپ و منتشر گردد و در اختیار علاقه‌مندان قرار گیرد. مؤسسه‌نامه چاپ نخست این کتاب به درستی در سطح کشور و محافل علمی و عمومی منعکس و منتشر نشد و به سبب عدم تعامل با دیگر ناشران و توزیع کنندگان کتاب و برخی مسائل اداری، آن چنان که باید مورد التفات واقع نگشت. به رغم درخواست‌های فراوان مشتاقان توزیع مناسبی نداشت و مسائلی نیز در پی آن به وجود آمد که موجب تکددر خاطر اینجانب نیز شد.

در دو سال اخیر شماری از ناشران معتبر کشور خواهان آن بودند که خود، این کتاب را با شمارگان بالا چاپ کرده و در سطح وسیعی منتشر نمایند؛ اما اینجانب دلایل معاونت محترم حال حاضر پژوهش دانشگاه جامع امام حسین سلام الله عليه برای چاپ و نشر آن توسط این دانشگاه و توزیع گسترده آن و جبران مفادات را پذیرفتم و اینک کتاب «کوفه و نقش آن در قرون نخستین اسلامی» در اختیار شما خوانندگان گرامی قرار می‌گیرد. لازم است چند نکته در خصوص چاپ جدید این کتاب بیان شود:

+ تأکید فراوان قرآن کریم و اولیای دین مبین اسلام به مطالعه تاریخ و آگاهی از عملکرد و سرنوشت مردمان در اعصار پیشین، نشان دهنده نقش و اهمیت بسیار تاریخ در هدایت جوامع بشری است؛ چرا که بررسی نحوه رفتار انسان‌ها و جامعه‌ها در رویارویی جبهه‌ها و جریان‌های حق و

باطل در تاریخ، برای کسانی که جویای سعادت و رستگاری در دنیا و آخرت هستند، «بصیرت» ایجاد می‌کند و آنان را در حوادث و تحولات مشابه که «تکرار تاریخ» است، راهنمای خواهد بود. «بصیرتی» که از مطالعه و تحلیل حوادث تاریخی به دست می‌آید، موجب می‌شود تا از عملکرد و رفتار درست و درجهت رضای خداوند افراد و جوامع پیشین، «درس‌ها» و از کردار و سلوک نادرست و شیطانی آنان «عبرت‌ها» گرفته شود تا در صورت تکرار تاریخ وقوع حوادث و تحولات همانند، از این آموزه‌ها بهره‌های مناسب بزند.

رهبری معظم انقلاب اسلامی حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای حفظ‌الله‌تعالیٰ که بحمد‌الله در عرصه «تاریخ» نیاز از فحول و صاحب‌نظران و تحلیل‌گران کم نظری‌معاصر هستند، بارها بر مطالعه تاریخ و اخذ آموزه‌ها از آن مخصوصاً تاریخ صدر اسلام تأکید داشته‌اند و آن را برای همه مردم به ویژه «خواص» جامعه ما یک ضرورت بزرگ دانسته‌اند.

در کتاب حاضر که پیرامون موقعیت شهر کوفه و مردم آن و عملکرد آنان در صدر اسلام نگاشته شده، به این مهم پرداخته شده است و با بیان سابقه درخشان این شهر و نقش تأثیرگذار کوفیان در تحولات آن مقطع حساس و تعیین‌کننده عالم اسلام، موجبات بهره‌مندی از درس‌ها و عبرت‌های فراوان رفتار و کردار اهل کوفه را برای عصر ما و موقعیت‌های مشابه فراهم آورده است.

⊕ این کتاب همان‌گونه که در مقدمه چاپ نخست آمده است، پایان‌نامه تحصیلی مقطع کارشناسی ارشد اینجانب بود که در اوخر سال ۱۳۶۹ نگاشته شد و در اوایل سال ۱۳۷۰ دفاع گردید. در چاپ جدید کتاب مورد تجدیدنظر قرار گرفت، بدین صورت که اندک مطالبی که هنگام نگارش، به سبب ضعف نویسنده و عدم دسترسی به برخی منابع دارای اشکال بود، حذف گردید و یا اصلاح شد؛ برای فهم و درک بیشتر برخی از تحولات

و حوادث، مطالبی اضافه گشت، و در چند مورد نکاتی تازه افزوده شد و در مبحث پایانی (خاتمه و نتیجه‌گیری) اصلاحاتی به عمل آمد.

نویسنده این سطور اگرچه هنگام تحقیق و نگارش این اثر، از استادی ارجمند خود به ویژه جناب آقای دکتر هادی عالم زاده بهره‌های زیادی برد، اما نظارت و راهنمایی‌های بسیار راهگشا و عالمانه پدر عزیز و استاد گرانقدر، خدمت‌گزار صدیق اسلام و مذهب حقه شیعه اثنی عشری، علامه محقق استاد علی دوانی اعلی‌الله‌مقامه‌الشیرف که عمر پریار خویش را در نشر معارف اهل‌بیت عصمت و طهارت علیهم السلام گذرانید، اینجانب را موفق به تألیف کتاب حاضر نمود. با کمال تأسف و تحسر ده سال است که این حقیر از نعمت عظیم وجودش محروم گشته‌ام و هنوز داغ آن مصیبت بزرگ را بر دل داشته و در هر پژوهش و تحقیقی جای بی‌بدیل او را در راهنمایی خود، خالی می‌بینم. از خداوند بزرگ علو درجات و همنشینی و حشرا و مادرم که نخستین آموزگارم بود با موالی عظیم الشأن آنها به ویژه مولای متقیان و موحدان حضرت امیر مؤمنان علی بن ابی طالب سلام الله علیهما را که در عشق و اعتقاد به ساحت مقدس حضرتش می‌سوختند، طلب می‌کنم. هم‌چنین دو سال از فقدان دانشمند معاصر جناب آقای دکتر سید غلام رضا تهامی رحمت الله علیه پدر گرامی همسرم می‌گذرد که هنگام چاپ نخست این کتاب، در تصحیح عبارات و ویراستاری آن رحمت زیادی کشیدند. از خداوند متعال برای ایشان نیز رحمت و مغفرت و همنشینی و حشر با اجداد طیبین و طاهرینش را خواهانم.

در پایان از همسر عزیز و ارجمند و فاضل و صبورم خانم مریم سادات تهامی که در مقابله و باخوانی این کتاب برای چاپ جدید هم متتحمل زحمت زیادی شدند، صمیمانه سپاسگزاری می‌کنم. از دوستان عزیز «مرکز علم و تمدن اسلامی»

دانشگاه جامع امام حسین علیه السلام که با پشتکار قابل تحسین و با هدف نشر آثار مربوط به تمدن اسلامی، زحمات اساسی انتشار چاپ دوم این کتاب را متحمل شدند، مراتب تشکر خود را اعلام می‌دارم. نیاز دوست فاضل و اندیشمند
جناب آقای دکتر محمود مطهری نیا که ضمن مطالعه کامل کتاب تذکرات و نکات سودمندی ارائه نمودند و نیز معاون محترم پژوهش دانشگاه جامع امام حسین علیه السلام برادر ارجمند جناب آقای دکتر امین و همکاران گرامی ایشان که به جدّ پیگیر چاپ و نشر کتاب بودند و فاضل جوان و باهمت جناب آقای دکتر سید علی بنی‌هاشمی جمارانی که تمام مراحل از حروف چینی مجدد تا نشر و توزیع این کتاب را عهده‌دار بوده‌اند تشکر و سپاسگزاری می‌کنم و توفیقات این عزیزان را در خدمت به ساحت مقدس اهل‌بیت عصمت و طهارت و نشر معارف مذهب حقه اثنی عشری از خدای بزرگ مسئلت می‌نمایم.

والسلام على عباد الله الصالحين

محمد حسین رجبی دواني

۱۳۹۵/۱۱/۲۲

سالروز پیروزی خجسته انقلاب اسلامی

مقدمة جاپ‌مال

در تاریخ اسلام به ویره از دیدگاه ما شیعیان، نام «کوفه» با پیمانشکنی و بی‌وفایی همراه است؛ به‌گونه‌ای که هرگاه بخواهند کسانی را به دلیل چنین صفات ناپسندی، تحقیر و سرزنش کنند، آن‌ها را به کوفیان تشبیه می‌کنند. این نکته از سال‌ها پیش فکر نویسندۀ را به خود مشغول داشته بود که این شهر که پایگاه و خاستگاه قیام‌ها و انقلاب‌ها و مهد راویان و دانشمندان برجسته‌ای بوده، چرا چنین سوء شهرت یافته است.

از سوی دیگر این سؤال مطرح بود که چرا امیرالمؤمنین علی علیه‌السلام در میان شهرهای معتبر آن روز جهان اسلام، کوفه را به عنوان مرکز خلافت برگزید و به رغم ناسازگاری‌ها و بی‌وفایی‌های مردم آن، باز چشم امید بدان داشت.

آن حضرت حتی پس از رنجش از بی‌وفایی و عدم تمکین مردم کوفه، در ماه‌های آخر عمر شریف خود و در پسی حملات و غارت‌های بی‌سابقه «بسربن‌ابی‌ارطۀ» سردار سفاک معاویه در قلمرو او، در خطبه‌ای که برای بسیج کوفیان ایجاد کرد، فرمود: «... پسر ابوسفیان، ارادل و اشرار را فرامی‌خواند و آن‌ها به او پاسخ می‌دهند، ولی من وقتی شما را که از همه برتر و برگزیده‌تر هستید، دعوت می‌کنم، سرپیچی می‌کنید، این کار پرهیزگاران نیست».^۱

نگاهی به سیرۀ امیرالمؤمنین علی علیه‌السلام به طور آشکار نشان می‌دهد که آن حضرت، برای جلب نظر افراد به اغراق در تمجید روی نمی‌آورد و ملاحظات سیاسی را در برابر مصالح اسلام هیچ می‌انگاشت، و از این رو بود که بسیاری از رجال کوفه از او بریدند و به معاویه پیوستند.^۲ پس، اینکه امیرمؤمنان علی علیه‌السلام

۱. الغارات ثقفي، ۶۲۵/۲.

۲. نک: مبحث «کوفیان سرشناسی که از علی علیه‌السلام جدا شدند و به معاویه پیوستند».

مردم کوفه را «از همه برتر و برگزیده‌تر» می‌داند و به «پرهیزگاری» وصف می‌کند مسلمانًاً اغراق نبوده و علتنی داشته است. کوتاهی مردم کوفه در پاری آن حضرت تا بدان جا رسید که به کلی از آن‌ها قطع امید کرد و در آخر فرمود: «خدایا من از آن‌ها ملولم و آن‌ها هم از من ملامت یافته‌اند. من از آن‌ها آزرده شده‌ام و آن‌ها نیز از من خسته شده‌اند. به جای آن‌ها افراد بهتری به من بده و به جای من هم کسی را به آن‌ها بده که برایشان بهتر از من باشد. خدا یا دل‌های آن‌ها را مانند نمک در آب ذوب کن!»^۱

پس از روی کار آمدن یزید بن معاویه (که برخلاف پیمان صلح امام حسن علیه السلام با معاویه بود) وقتی امام حسین علیه السلام از بیعت با او خودداری کرد و تصمیم به مقابله با او گرفت در تمام عالم اسلام، کوفه را به منظور برپایی قیام، مناسب دانست و به دعوت مردم آن پاسخ مثبت داد. جای تأمل است امام حسین علیه السلام که خود در کنار پدر و در خدمت او و نیز در خلافت کوتاه برادر عالیقدرش امام حسن مجتبی علیه السلام، شاهد بی‌وفایی و سست عنصری کوفیان بود، چرا به دعوت آن‌ها پاسخ داد و به آن‌ها روی آورد و با پیمان‌شکنی و بی‌وفایی مردم کوفه بزرگ‌ترین فاجعه تاریخ اسلام، بلکه بشریت رخ نمود.

زید شهید، فرزند امام زین العابدین علیه السلام نیز با آگاهی از سابقه کوفیان در یاری نکردن اجدادش، خطاب به عده‌ای از کوفیان که از او می‌خواستند قیام کند، گفت: «از آن بیم دارم که از یاری من دست بردارید و مرا به دشمن تسليم کنید، همان‌گونه که با پدر و جدم چنین کردید.»^۲ با این حال پس از بیعت چشمگیر آن‌ها، دست به قیام زد، ولی همان تجربه تکرار شد و جسد زید را پس از اینکه چهار سال در کوفه بالای دار ماند، سوزانند و خاکستریش را به آب فرات دادند. هم‌چنین پس از قیام زید تا اواسط دوران عباسیان، که شهر کوفه هنوز رونقی داشت، بارها سادات انقلابی در آن شهر به قیام دست زدند، اما هیچ یک از آن‌ها به علت پیمان‌شکنی کوفیان به ثمر ننشست.

نکته دیگر این است که چرا در زمان عمر و عثمان، مردم کوفه چنین نبودند و

۱. الغارات، ۶۳۶/۲
۲. تاریخ طبری، ۴۸۸/۵

از هنگام خلافت امیرالمؤمنین علی علیه السلام به بعد، این روحیات در میان آنان پدید آمد.

توجه به موارد مذکور، نویسنده را برآن داشت تا کوفه و نقش آن در قرون اولیه تاریخ اسلام، در سیاست و اعتقاد و تفکر مسلمانان را موضوع پایان نامه تحصیلی کارشناسی ارشد خود قرار دهد. در این راستا با مراجعه همه جانبه به منابع معتبر شیعه و سنی و به بحث و فحص پیرامون آنها، این نوشته فراهم آمده است. محتوای این کتاب علل و انگیزه توجه مردان سرشناس اسلام به ویژه رجال اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام را به کوفه، روشن و مدلل می‌سازد و نشان می‌دهد که هرچند اهل کوفه، پیمان‌شکن و بی‌وفا و سست عنصر بودند و با این صفات و خصوصیات، ضربات جبران‌ناپذیری بر پیکر اسلام وارد کردند، اما از سوی دیگر همین مردم، با ایمان‌ترین، با سابقه‌ترین، شجاع‌ترین، و در یک کلام، زبده و سرآمد مسلمانان آن روز بوده‌اند.

درواقع اگر کوفیان با موقعیت خاص و تعیین کننده خود در راه صلاح و اسلام گام برمی‌داشتند، آثار سرنوشت سازی در عالم اسلام بر جای می‌نهادند. به عنوان مثال، اگر مردم کوفه امام حسین علیه السلام را رها نمی‌کردند و بریعت خود استوار می‌ماندند و آن حضرت در قیام خود به پیروزی ظاهری نیز می‌رسید، به طور قطع امروز جهان اسلام در موقعیت کنونی نبود. از سوی دیگر هم می‌بینیم کجری‌ها و انحرافاتی که از این مردم پدید آمد، تاریخ‌ساز شد؛ به گونه‌ای که اثرات آن تا دوره‌های بعد هم باقی ماند. مثلًا خروج گروهی از مردم کوفه بر پیشوای مسلمانان پس از جنگ صفين، گذشته از بدعت گذاردن قیام بر ضد رهبری مسلمانان [حتی امام عadel]، نخستین گام در راه فرقه سازی رسمی در عالم اسلام بود.

در این نوشتار، تا آنجا که بضاعت علمی یاری می‌نمود، کوشش شده است که نقش کوفه از لحاظ سیاسی، دینی و فکری و تأثیرات آن بر تاریخ اسلام بررسی و شناسانده شود. در بخش دوم کتاب به نقش سیاسی و نظامی، و در بخش

سوم به نقش دینی و فکری اهل کوفه پرداخته و پس از جمع بندی مباحث، نتیجه‌گیری شده است.

كتاب هايى كه تاکنون درباره «کوفه» نوشته شده است

در فهرست کتاب‌های علمای پیشین از قدیم‌ترین زمان‌ها، کتاب‌هایی به نام «کوفه» و یا «تاریخ کوفه» به چشم می‌خورد که از این کتاب‌ها است:

- ✚ کتاب الكوفه: تأليف محمد بن علی بن فضل بن تمام، استاد حسین بن عبیدالله غضائی از دانشمندان نیمه دوم سده چهارم هجری.
- ✚ کتاب الكوفه: تأليف ابو جعفر محمد بن بکران بن عمران رازی، ساکن کوفه و مؤلف کتاب موضع قبر امیرالمؤمنین علیه السلام و شرف التربه.
- ✚ کتاب الكوفه: تأليف علی بن حسن بن علی بن فضال کوفی (زنده در سال ۲۷۷).^۱
- ✚ کتاب الكوفه و ما ورد فيها من الآثار والفضائل: تأليف ابوالعباس احمد بن علی نجاشی متوفای ۴۵۵، مؤلف کتاب مشهور رجال نجاشی که چون خود از مردم کوفه بوده، بسیاری از اخبار کوفه و خاندان‌های آن و رجال نامی این شهر را در رجال خود آورده و تا آن زمان از بهترین منابع تاریخی درباره کوفه و برای شناخت رجال آن بوده است.
- ✚ تاریخ الكوفه: به نام المنصف تأليف حسن بن محمد بن جعفر تمیمی معروف به ابن نجار کوفی (متوفی به سال ۴۰۲).^۲
- ✚ فرحة الغری: تأليف سید عبدالکریم بن طاووس (متوفی به سال ۶۹۲). این کتاب در سال ۱۳۱۱ در ایران، و ۱۳۶۸ برای بار دوم در نجف چاپ شده است. مؤلف در این کتاب از کتاب‌های تاریخ کوفه قبل از خود، مخصوصاً از تاریخ الكوفه ابن نجار کوفی استفاده کرده است. در این کتاب درباره کوفه و شناسایی مرقد امیرالمؤمنین علیه السلام در نجف اشرف یعنی حومه کوفه و اخبار دیگری سخن رفته است.^۳

۱. تاریخ‌ها عموماً هجری
قمری است، و اگر در
جائی شمسی بود یادآور
می‌شوند.

۲. الذريعة، ۱۸/۱۸، ۱۸۴.

۳. همان، ۳/۲۸۱.

۴. همان، ۱۶/۱۵۹.

۱. کتابی به نام خطاط
الکوفه نوشته خاورشناس
مشهور لویی ماسینیون نیز
هست که ما به آن دسترسی
پیدا نکردیم. احتمال
دارد کتاب‌های دیگری
در سال‌های اخیر بویژه در
عراق درباره کوفه نوشته
شده باشد که در ایران
اعنکاص نیافته باشد.
در فاصله چاپ اول و
دوم این کتاب، اثری
از زشنمند از دوست فاضل
و داشتنمند آقای دکتر
نعمت الله صفری فروشانی
با عنوان «کوفه از پدایش
تا عشورا» در ۶۱۸
به سال ۱۳۹۱ شمسی
توسط نشر مشعر منتشر
شده است که این شهردر
مقطع ۴۴ ساله مورد نظر از
ابعاد جغرافیایی (طبیعی
و سیاسی)، اجتماعی،
اقتصادی، فرهنگی و اداری
مورد بحث قرار گرفته که با
وجود برخی مشابهت‌ها، از
بسیاری جهات با اثر حاضر
متفاوت است.

۴۷ تاریخ الكوفه: تألیف سید حسین براقی نجفی (متوفی به سال ۱۳۳۲) این کتاب جامع‌ترین کتابی است که تا زمان تألیف آن و حتی تا کنون درباره تاریخ کوفه نوشته شده است. کتاب در سال ۱۳۵۶ برای نخستین بار چاپ گردید و نیز در سال ۱۳۸۸ تجدید چاپ شده است. دانشمند بزرگوار شیخ محمد رضا مظفر در مقدمه آن نوشته است مرحوم سید محمد صادق بحرالعلوم، این کتاب را تنقیح کرده است و زیاداتی بر آن دارد؛ به گونه‌ای که آن را باید تألیف هر دو دانست و فقط به دلیل فضل متقدم، نام سید حسین براقی را روی جلد دارد. تصرفات و زیادات بحرالعلوم، بیشتر در اواسط و اواخر کتاب است و این معنی از سبک نگارش آن نسبت به اوایل کتاب پیداست.

۴۸ العتبات المقدسه في الكوفه: تألیف محمد سعید الطريحي که گزیده‌ای از تاریخ کوفه براقی با اضافاتی از مؤلف است. تمامی مساجد کوفه که نام آن‌ها در تاریخ آمده است و بحث مفصل و تحقیقی و تاریخی درباره مسجد کوفه از قدیم‌ترین زمان‌ها تا ربع قرن پیش، محتوای این کتاب را تشکیل می‌دهد. در این کتاب از سفرنامه‌های جهان‌گردان مسلمان و بیگانه که به کوفه آمده و مطالبی درباره موقعیت جغرافیایی و آثار تاریخی آنکه در زمان خود نوشته‌اند، استفاده شده که بر مزیت کتاب افوده است.

عجب این است که مؤلف این کتاب، نامی از تاریخ الكوفه نوشته «براقی» نبرده است و عجیب‌تر اینکه کتاب، مقدمه هم ندارد. طریحی در آنچه نوشته، به منابع اصلی و قدیمی مراجعه کرده و فقط قسمتی از آثار تاریخی کوفه را که زیارتگاه بوده، نوشته است، ولی او می‌بایست نه تنها به سابقه تاریخ الكوفه براقی اشاره، بلکه تصریح هم می‌کرد که تقریباً هفتاد سال قبل از کتاب او تألیف شده و چاپ دوم آن هم پیش از تألیف العتبات المقدسه بوده است. العتبات المقدسه در سال ۱۴۰۲ برای نخستین بار، و در سال ۱۴۰۶ تجدید چاپ شده است. منابع و مأخذ این کتاب نسبت به تاریخ الكوفه بیشتر است. مؤلفان هر دو کتاب، اهل نجف و همشهری بوده‌اند!

شیوه کار

با توضیحاتی که در آغاز سخن راجع به انگیزه تأثیف کتاب ارائه شد، تفاوت کار در این کتاب با کتاب‌هایی که قبلًا درباره «کوفه» نوشته شده است، روشن می‌شود. دو کتاب اخیر در این تحقیق مورد استفاده قرار گرفته‌اند و از آن‌ها در چند قسمت، مطالب ارزنده‌ای نقل شده است. نظر به اینکه برآقی در تاریخ الکوفه با احاطه بسیار از همه موضوعات درباره کوفه، سخن به میان آورده، گذشته از ترجمه قسمت‌هایی از بخش‌های مختلف آن، در بعضی موارد هم گزیده یک فصل فهرست وار نقل شده است، زیرا اگر خود ما هم آن‌ها را از مجموعه منابع می‌آوردیم، می‌بایست همین طور نقل می‌کردیم، مانند صحابه‌ای که در کوفه بوده‌اند، علماء و... که به فهرست آن‌ها بسنده شده است.

از آنجا که مساجد کوفه، هر کدام به گونه‌ای با تاریخ اولیه کوفه به ویژه امیر المؤمنین علی علیه السلام و معتقدان و مخالفان آن حضرت ارتباط دارد، لذا قسمت عمده کتاب العتبات المقدسه در این زمینه ترجمه و نقل شده است.

یادآوری‌های لازم

نظر به اینکه موضوع کتاب، بررسی نقش کوفه در سیاست و دیانت و تفکر جهان اسلام است، لازم می‌دانیم که قبل از بنای کوفه و جغرافیای تاریخی آن سخن بگوییم.

هنگامی که ملاحظه می‌شود برجسته‌ترین شهر عالم اسلام که چندی بعد مرکز خلافت اسلامی شد در میان ده‌ها دیر مسیحی بنا گردید که بسیاری از آن‌ها بیش از دویست سال در قلب جهان اسلام (تا اوسط دوران عباسیان) پابرجا بودند و احتمالاً تأثیرات فرهنگی هم داشته‌اند، شناخت مشهورترین آن‌ها لازم است، به ویژه که در کنار بسیاری از این دیرها اتفاقات مهم و

سرنوشت‌سازی در تاریخ کوفه روی داده است. به همین دلیل شناساندن نواحی مهم دیگر اطراف کوفه نیز ضروری به نظر می‌رسد. شناخت ترکیب اهالی کوفه نیز اهمیت بسزایی در بررسی نقش تعیین کننده این شهر دارد. وقتی بدانیم زبدہ قبائل یمن و مهاجران مکه و انصار مدینه در بدوانیس این شهر به آن جا مهاجرت کردند، و از سویی بسیاری از ایرانیان تازه مسلمان که در بعضی مقاطع حدود نیمی از مردم کوفه را تشکیل می‌دادند در آن سکونت داشتند، به این نتیجه می‌رسیم که این ترکیب ناهمگون جمعیت، علاوه بر زنده کردن سنت‌های قبیله‌ای در میان اعراب کوفه، از دلائل بسیار مهم عدم استقامت و پا بر جایی آن‌ها در حرکت‌های انقلابی و سرنوشت‌ساز نیز از عوامل اصلی ضعف و زیونی آن‌ها در رویارویی با حاکمان جابر و سفاک بوده است.

در این کتاب مباحث «کوفه در زمان عمر» و «کوفه در زمان عثمان» به اختصار آمده، و بعضی مباحث مانند «کوفه در خلافت امیرالمؤمنین علیه السلام» و یا «کوفه در زمان حکومت معاویه» به تفصیل مورد بحث قرار گرفته است؛ با اینکه کوفه در زمان عمر تأسیس شد و در دوران او و عثمان از مراکز مهم گسترش اسلام و فتوحات مسلمانان بوده است.

در تبیین این موضوع باید گفت اگرچه این شهر در زمان عمرین خطاب بنا شد، ولی در آن موقع بیشتر از بعد نظامی اهمیت داشت، و مدینه مرکز خلافت و سیاست و تصمیم‌گیری مسلمانان بود. دستورهای عمر به مردم و فرمانروایان او در کوفه و مکاتبات وی با آن‌ها، عموماً مربوط به لشکرکشی و فتوحات مسلمان در قلمرو ایران ساسانی بود. مردم هم، چون اشتغال جهاد داشتند و تلاش عمدۀ خود را صرف آن کرده بودند، لذا مورد خاصی پیش نمی‌آمد تا در برابر آن موضع گیری کنند.

کوفه در آغاز خلافت عثمان نیز به همین حال بود، با اینکه چندی بعد، عثمان برخلاف روش ابوبکر و عمر با سوء تدبیر خود باعث بروز ناآرامی‌هایی در

جهان اسلام از جمله کوفه شد که سرانجام به انقلابی بر ضد او انجامید، ولی بسیاری از ناراضیان تنها عزل حکام فاسد را از او می خواستند و حاضر بودند در صورت تعویض این گونه فرمانروایان، ازوی اطاعت کنند.

پس از قتل عثمان و بیعت مردم با امیرمؤمنان علی علیه السلام آن حضرت در اولین اقدام خود تمام عاملان و فرمانروایان عثمان را از کار برکنار کرد. ناراضیان از عثمان از این اقدام استقبال کردند، ولی پس از اینکه جنگ های داخلی در حکومت امیرمؤمنان علی علیه السلام پیش آمد و دیگر از فتوحات ماورای مرزها و دستیابی به غنائم و اسیران کافر خبری نبود، عموم مردم از جمله کوفیان از آن حضرت رویگردان شدند و از دستورهای او پیروی نکردند، چیزی که در دوران سه خلیفه قبل، سابقه نداشت. افزون بر این، امیرمؤمنان علی علیه السلام با ممانعت از تصاحب مال و زنان شکست خوردگان مسلمان در جنگ های داخلی و دقت بسیار در بیتالمال و جلوگیری از بذل و بخشش های بی حساب، با مردمی رویرو بود که سال ها به خوردن اموال بادآورده زمان عثمان خوکرده بودند. از این رو، برای نخستین بار شکستن بیعت با خلیفه رسمی و فرار از حکومت او و پیوستن به حاکم معزول و یاغی -اما رشویه دهنده و حیف و میل کننده بیتالمال- در میان مسلمانان پدید آمد. هم چنین ایستاند در برابر فرمان مطاع خلیفه بر حق (امیرمؤمنان) و تحمیل نظر خود به او و سپس خروج و قیام بر ضد او و متهم ساختن خلیفه مسلمانان به کفر، که تا آن زمان بی سابقه بود، در دوران حکومت امیرالمؤمنین علی علیه السلام و در کوفه پدید آمد.^۱

از طرفی هم بعد از شهادت حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام، معاویه توانست با مکرو حیله و قدرت نظامی، امام حسن علیه السلام خلیفه مشروع و رسمی مسلمانان را به صلح و کنارهگیری از قدرت وادرد و از این رو، بدعتی در عالم اسلام پدید آورد. از سوی دیگر با تعیین یزید به ولایت‌عهدی برای نخستین بار، رهبری مسلمانان را به سلطنت موروثی تبدیل کرد و کوفیان نخستین مردمانی

۱. به گفته دکتر سید جعفر شهیدی در کتاب «پس از بنی‌هاد سال پژوهشی تازه پیرامون قیام حسین علیه السلام» ص ۱۵: «پس از جنگ بصره، علی علیه السلام کوفه را مرکز فرماندهی خود قرار داد. از این تاریخ، کوفه بین شهرهای اسلامی اهمیتی خاص یافت». در واقع از حکومت امیرالمؤمنین علی علیه السلام به بعد کوفه موقعیت برتر و ممتازی نسبت به شهرهای دیگر پیدا می‌کند.

بودند که با یزید به عنوان ولیعهد بیعت کردند! بنابراین چنین وقایعی به خاطر بدیع بودن، می‌باید به دقت مورد بررسی قرار گیرد.

+ به منظور شناخت هرچه بهتر و بیشتر روحیات کوفیان و برخورد آن‌ها با امیرالمؤمنین علیه‌السلام که مرکز خلافت خود را کوفه قرار داده بود، لازم است که فرمان‌های آن حضرت را به مردم کوفه برای بسیج در مقابل حملات مزدوران معاویه بر قلمرو خلافت آن حضرت، یا برای آزادسازی شام از سلطه معاویه مورد توجه قرار دهیم. این بررسی ضمن اینکه عدم تمکین مردم کوفه را از خلیفه مشروع روشن می‌سازد، جسارت و بی‌پرواپی آن‌ها را هم می‌نمایاند؛ زیرا فلسفه وجودی شهر کوفه، پایگاه و اردوگاه بزرگ رزم‌نگران مسلمان بود که می‌بایست به فرمان خلیفه مسلمین به مأموریت‌های جنگی اعزام شوند. از این رو مردم کوفه، غالباً کسب و کاری نداشتند و از بیت‌المال حقوق می‌گرفتند تا هرگاه خلیفه صلاح دانست در جهت اهداف و مصالح اسلامی به دستور او به جهاد بروند.

عجب این است که این مردم با آنکه امیرالمؤمنان علیه‌السلام حقوق آن‌ها را دو برابر کرده بود، مع‌الوصف فرمان‌های بسیج آن حضرت را اجرا نمی‌کردند، ولی پس از شهادت امیرالمؤمنین علیه‌السلام و صلح امام حسن علیه‌السلام، یعنی در دوران امویان در برابر هیچ یک از دستورهای بسیج نظامی معاویه و مغيرة بن شعبه و زیاد بن ابیه و حجاج بن یوسف و... مخالفتی از خود بروز ندادند!

در راستای شناخت روحیات مردم کوفه، صلح امام حسن علیه‌السلام و برخورد آن‌ها با امام حسین علیه‌السلام بیش از همه موارد دیگر در بحث جلب توجه می‌کند. ما در مبحث کوفه و قیام امام حسین علیه‌السلام نخواسته‌ایم فاجعه کربلا تشریح شود، بلکه چگونگی برخورد عملکرد مردم کوفه با آن حضرت مورد بحث قرار گفته و روحیات کوفیان شناسانده شده است. فتنه خوارج نیز، از کوفه سرچشمه گرفت و از آنجا که تأثیرات ویرانگر آن

تا زمان ما ادامه یافته است، لذا به طور مفصل مورد بحث قرار گرفته است. هم‌چنین مناسب دانستیم رجال سرشناس کوفه را که بانی تفکر خارجی و خروج بر امام و پیشوای مسلمین بودند با مراجعه به سوابق آن‌ها، معرفی کنیم. + در بخش سوم به نقش دینی و فکری اهل کوفه پرداخته شده و شناخت میزان پایبندی مردم این شهر به اسلام، لازم می‌نمود. از این‌رو مسجد جامع کوفه که از نظر اعتبار و حرمت پس از حرمین شریفین و پیش از مسجد قدس است و قدامت هزار و چهارصد ساله دارد، به اضافه مساجد مشهور دیگر کوفه را مورد بحث قرار داده‌ایم. جالب اینجاست که علاوه بر مسجد جامع با گنجایش بیش از چهل هزار نفر، در همان اوان، ده‌ها مسجد در کوفه وجود داشته که عمدهاً به قبیله‌های مختلف ساکن این شهر اختصاص داشته است.

+ در این کتاب، کوشش براین بوده است تا از منابع و مأخذ معتبر تاریخ اسلام، اعم از سنی و شیعه، استفاده شود؛ حتی در بسیاری موارد تنها به منابع معتبر سنی استناد شده است. فقط در برخی موارد، از آن‌رو که منابع سنی درباره آن‌ها ساکت بوده و یا به اختصار از آن یاد کرده‌اند، به مأخذ شیعه مراجعه شده است به عنوان مثال، طبری که بسیاری از وقایع جزئی را شرح و تفصیل می‌دهد، درباره خلافت امام حسن علیه السلام تنها شش صفحه که بیشتر آن‌هم به ماجراهی صلح مربوط می‌شود، مطلب آورده و تقریباً از وقایع قبل از آن چیزی نقل نکرده است. در این خصوص از منابع شیعی مانند ارشاد مفید و غیره استفاده شده است.

در بعضی موارد نظر به اینکه منابع متأخر معتبری وجود دارد که در موضوع خاصی از مجموع منابع و مأخذ قدیم تأثیف شده است و برای مانیز امکان دسترسی به بعضی از مأخذ آن‌ها نبوده، بدان‌ها استناد شده است، مثلًا در برخی از وقایع کوفه در دوران امام حسن علیه السلام و امام حسین علیه السلام به آثار حاج شیخ عباس قمی و علامه سید محسن امین عاملی مراجعه شده است. هم‌چنین گاهی از ترجمه‌های فارسی بعضی کتاب‌ها برای تطبیق و

تصحیح برخی ترجمه‌ها استفاده شده که نام آن‌ها در کتاب نامه آمده است. ذکر این نکته نیز لازم است که برخی منابع عربی به هنگام تألیف کتاب در دسترس مؤلف نبود، لذا از ترجمه آن‌ها استفاده شد، اما موقع بازبینی کتاب متن عربی به دست آمد و در مواردی که لازم بود، به آن استناد گردید (مانند الاخبار الطوال). هم‌چنین در بعضی موارد در آغاز کار از چاپ قدیمی کتابی استفاده شده بود، ولی در بازنگری با دستیابی به چاپ‌های جدیدتر و عدم امکان استفاده از چاپ‌های سابق، ناچار به چاپ جدید استناد شده است (مانند تاریخ طبری و فتوح ابن‌اعثم کوفی). از این‌رو در کتابنامه هر دو چاپ ذکر شده است.

ناگفته نماند که این اثر در قالب پایان‌نامه تحصیلی در سال ۱۳۷۶ نگاشته شد، ولی به علت اشتغالات زیاد آماده نمودن آن برای چاپ، بیش از شش سال به تأخیر افتاد.

در پایان مراتب سپاس و تشکر و تقدير فراوان خود را از استاد و پدر بزرگوارم حضرت حجت‌الاسلام‌والمسلمین جناب آقای علی دوانی روحی فداه که درس عشق و محبت اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام را به فرزندانشان آموختند، و با همه گرفتاری‌ها و اشتغالات علمی خود، بر تدوین این کتاب و پاره‌ای ترجمه‌ها نظرات داشته‌اند و آن را به زیور مقدمه خویش آراستند، اعلام می‌دارم و از خداوند بزرگ سلامتی کامل و طول عمر شریف ایشان را برای خدمت بیشتر به اسلام و مسلمانان و نشر معارف اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام مسئلت می‌دارم. از استادان بزرگوار گروه تاریخ و تمدن ملل اسلامی دانشکده الهیات و معارف اسلامی دانشگاه تهران نیز که از محضرشان بهره‌ها برده‌ام، بویژه جناب آقای دکتر هادی عالم‌زاده تشکر و قدردانی می‌کنم و سلامت و توفیق آن عزیزان را برای تربیت دانشجویان و دانشوران عالم و وارسته در میهن اسلامی از درگاه الهی خواستارم.

هم چنین از همسر ارجمند سرکار خانم تهامی که در تنظیم کتاب به ویژه در تطبیق متن زحمات زیادی متتحمل شدند، و نیاز پدر گرامی همسرم جناب آقای دکتر سید غلامرضا تهامی که با وجود اشتغالات بسیار علمی در کمترین زمان ممکن، و با دقت تحسین برانگیز خود تصحیح عبارات و ویراستاری متن کتاب را به انجام رساندند، کمال تشکر را دارم و از خداوند بزرگ مزید توفیقاتشان را مسئلت می‌نمایم.

والسلام على عباد الله الصالحين
محمد حسین رجبی دوانی

۲۳ آبان ۷۶ برابر با ۱۳ ربیع سالروز میلاد با سعادت مولی المؤحدین امیر المؤمنین علی علیه السلام